

ارائه روشی برای تعیین معیار اطمینان در پذیرش کلمات کلیدی در زبان فارسی

سید محمد حسین معطر	محمد مهدی همایون پور	مریم اسدی
آزمایشگاه سیستم های هوشمند صوتی گفتاری دانشکده مهندسی کامپیوتر و فن آوری اطلاعات، دانشگاه صنعتی امیرکبیر moattar@aut.ac.ir	آزمایشگاه سیستم های هوشمند صوتی گفتاری دانشکده مهندسی کامپیوتر و فن آوری اطلاعات، دانشگاه صنعتی امیرکبیر homayoun@aut.ac.ir	آزمایشگاه سیستم های هوشمند صوتی گفتاری دانشکده مهندسی کامپیوتر و فن آوری اطلاعات، دانشگاه صنعتی امیرکبیر Ma_asadi@aut.ac.ir

بازشناسی گفتار کاربران داشته باشند. مشکل اصلی در شناسایی گفتار این است که دقیقاً نمی‌دانیم کاربر چه می‌خواهد بگوید [۴]. در بسیاری مواقع ما اطلاعات خوبی از کلمات کلیدی مورد نیاز برای یک سیستم گفتاری در اختیار داریم. از طرفی مایلیم که کاربر بتواند سوالات خود را بصورت عادی و در قالب گفتار پیوسته بیان نماید و مجبور به بکار بردن کلمات گسسته و یا گفتار پیوسته در قالبی خاص نباشد. با بکارگیری یک سیستم تشخیص کلمات کلیدی در کنار سیستم‌های بازشناسی گفتار می‌توان مشکلات فوق را تا حد زیادی برطرف نمود [۴-۲]. همچنین امکان بیان گفتار پیوسته و بدون قید و شرط و با سهولت بیشتر را برای کاربران فراهم آورد.

یکی از مشکلات مهم در تشخیص کلمات کلیدی، شناسایی کلمات غیرکلیدی است [۱]. کلمات غیرکلیدی می‌توانند یکسری کلمات مشخص که در یک واژگان گردآوری شده است، یا هر کلمه ادا شده (عبارات زباله^۱ یا فیلر^۲) خارج از واژگان (OOV^۳) باشند. یک مدل فیلر (مدل گفتار غیرکلیدی) به منظور فیلتر کردن کلمات خارج از واژگان بکار می‌رود. بدین ترتیب سیستم بازشناسی قادر به فیلتر نمودن کلمات خارج از واژگان در گویش گفتار کاربر بوده و فقط اطلاعات مفید (کلمات کلیدی) مربوط به درخواست مورد نظر کاربر را استخراج می‌نماید [۵].

تا آنجا که می‌دانیم، هیچ مدل فیلر بهینه جامع که بتواند برای هر تشخیص‌دهنده اتوماتیک گفتار (ASR^۴) در زبان طبیعی بکار رود، وجود ندارد. محققان زیادی به ساخت مدل‌های قوی و قابل اطمینان توجه داشته‌اند ولی در استفاده از مدل‌های گفتار غیرکلیدی، فضای جستجوی شناسایی‌کننده گفتار و زمان اجرا بسیار بزرگ می‌شود [۴]. در بسیاری از کارهای جدید بر روی روش‌هایی تمرکز شده است که بتوانند در کنار یک مدل ساده از کلمات غیرکلیدی و با تکیه بر درصد درستی^۵ و

چکیده: تشخیص کلمات کلیدی، یک شاخه مهم از بازشناسی اتوماتیک گفتار با شناسایی تعداد محدودی از کلمات کلیدی در یک گفتار است. این مقاله یک روش جدید محاسبه درجه اطمینان برای پذیرش/رد کلمه کلیدی شناسایی شده، ارائه می‌کند. در روش پیشنهادی از مدل مخفی مارکوف برای آموزش مدل واحدهای بازشناسی استفاده می‌شود. مدل‌های بازشناسی عبارتند از مدل‌های واجی زبان فارسی و نیز مدل‌های کلمات کلیدی. تشخیص کلمات کلیدی در دو مرحله انجام می‌شود. در مرحله اول یکسری کلمات کلیدی شناسایی می‌شوند و در مرحله دوم یک معیار اطمینان برای رد یا قبول هر یک از کلمات کلیدی تشخیص داده شده در مرحله قبل، محاسبه و استفاده می‌شود. در مرحله اول از مدل‌های مخفی مارکوف واجی و در مرحله دوم از مدل‌های مخفی مارکوف کلمات کلیدی همراه با سطوح آستانه تصمیم‌گیری استفاده می‌شود. آزمایش‌های انجام شده برای تشخیص ۲۵ کلمه کلیدی فارسی بیانگر کارایی خوب روش پیشنهادی و بیشتر بودن کارایی آن به میزان ۶.۵٪ نسبت به روشی است که از معیار اطمینان پیشنهادی استفاده نشود.

واژه‌های کلیدی: شناسایی گفتار، تشخیص کلمات کلیدی، معیار اطمینان، مدل مخفی مارکوف.

مقدمه

در مقابل جستجو در متن، جستجو در گفتار یا به طور کلی جستجو در داده‌های چندرسانه‌ای از جایگاه ویژه‌ای برخوردار است. به منظور جستجو در داده‌های گفتاری نیازمند انجام بازشناسی گفتار هستیم. شاخه‌ای از بازشناسی گفتار بازشناسی کلمات کلیدی است [۲ و ۳].

هدف از بازشناسی کلمات کلیدی، آشکارسازی مجموعه‌ای محدود از کلماتی خاص در گفتار پیوسته ورودی است که این کلمات معمولاً حامل مفاهیم اصلی گفتار هستند. همزمان با افزایش استفاده از بازشناسی گفتار در کاربردهای مختلف مانند پاسخگویی تلفنی، محاوره انسان و ماشین و مانند آن، نیازمند سیستم‌هایی هستیم که به اندازه کافی با دامنه وسیعی از رفتارهای کاربران مثل صداهای تاکیدی، مکث‌ها، تکیه‌ها و فشارها روی یک کلمه خاص انعطاف‌پذیری لازم را در

¹ Garbage

² Filler

³ Out-Of-Vocabulary

⁴ automatic speech recognizer

⁵ Likelihood

۲. تکنیک های تشخیص کلمات کلیدی

در بازشناسی اتوماتیک گفتار از روش های مبتنی بر مدل مخفی مارکوف بطور گسترده ای استفاده شده است [8-6]. یک سیستم تشخیص کلمات کلیدی مبتنی بر HMM شامل دو فاز عمده است: تشخیص دهنده (شناسایی کننده) و تصدیق کننده برای رد یا قبول کلمات کلیدی تشخیص داده شده [۲]. بهبود هر یک از این دو فاز منجر به افزایش کارایی سیستم می شود. روشهایی که سعی در بهبود فاز تشخیص دهنده دارند، بر روی یک مدل فیلر که بیانگر کلمات غیر کلیدی است، تمرکز دارند [۹]. معمولاً در فاز تصدیق، پذیرش یا عدم پذیرش کلمات خارج از واژگان با محاسبه یک معیار اطمینان و مقایسه آن با یک حد آستانه تصمیم گیری انجام می شود [۵].

مشکل تشخیص کلمات کلیدی با سه روش عمده قابل حل است [۳]. مهم ترین و معروف ترین روش، استفاده از یک سیستم بازشناسایی گفتار پیوسته با واژگان بزرگ (LVCSR^۸), برای تولید یک رشته کلمه و سپس جستجو برای کلمه کلیدی در این رشته از کلمات است. داده های آموزشی به دو دسته داده های کلیدی و غیر کلیدی تقسیم می شوند. کلمات کلیدی با مدل های HMM که با گفتار کلمات کلیدی آموزش داده شده اند و مدل های گفتار غیر کلیدی با گفتار کلمات غیر کلیدی آموزش داده می شوند. عیب اصلی این روش ها نیاز به یک لغت نامه بزرگ از کلمات غیر کلیدی است که در نتیجه آن، مشکلاتی در رابطه با کلمات خارج از واژگان، شروع های غلط، تردیدها، تکرار و بی نظمی های دیگر به وجود می آید.

روش دوم بر پایه تحلیل خروجی بازشناسی کننده آواهای مبتنی بر اطلاعات اکوستیکی است.

روش سوم، استفاده از یک مدل فیلر برای کلمات خارج از لغت نامه است که در آنها از مدل های آوایی به عنوان مدل کلیه کلمات غیر کلیدی استفاده می گردد. در این روش یک حد آستانه پذیرش با درصد درستنمایی به منظور تشخیص کلمه کلیدی بکار می رود. جهت بدست آوردن فاکتور نرمال سازی، میزان درستنمایی مدل فیلر همزمان با میزان درستنمایی کلمه کلیدی بدست می آید. این نرمال سازی، الگوریتم را از نحوه ترکیب آوایی کلمات کلیدی مستقل می کند. به عبارتی برای اینکه بفهمیم آیا یک کلمه کلیدی در صحبت گفته شده وجود دارد یا خیر، امتیاز نرمال شده از کلمه کلیدی (KWNS^۹), با یک حد آستانه تعریف شده، مقایسه می شود [4-2]. روشهای ارائه شده برای معیار اطمینان را می توان به سه دسته کلی تقسیم نمود [10-9]:

معیار اطمینان چند کاندید بهتر، اطلاعات مفید را از گویشی که حاوی کلمات کلیدی و گفتار غیر کلیدی است، استخراج نمایند [۵]. معیار اطمینان (CM^۰) عددی بین ۰ و ۱ است که در خروجی پردازش گفتار بکار می رود. یک معیار اطمینان، شاخصی است که بیانگر میزان اطمینان ما از صحت تشخیص گویش مورد نظر (مثلاً یک عبارت، یک کلمه، یا یک آوا) است. در واقع می بایست درجه اطمینان کمتری به خروجی یک تشخیص دهنده با تعداد زیادی کلمه خارج از واژگان یا اصوات مبهم، اصوات نویزی و یا همراه با پس زمینه بلند نسبت داد. کلمات خارج از واژگان و اصوات مبهم، هر دو از منابع مهم خطای تشخیص هستند که با بکار بردن معیار اطمینان به عنوان یک شاخص در تست فرضیه های آماری می توان این خطاها را کاهش داد. درجه اطمینان می تواند یکی از درجه های اطمینان حاصل از منابع اطلاعاتی اطمینان نظیر میزان درستنمایی، نرخ میزان درستنمایی، استمرار، نرخ استمرار، احتمال های مدل زبانی و غیره باشد [۳]. هدف از این مقاله ارائه روشی به عنوان معیار اطمینان برای رد یا قبول کلمات کلیدی است. ابتدا به وسیله مدل مخفی مارکوف (HMM^۷) مدل های واجی را آموزش می دهیم. همچنین در واژگان مورد استفاده برای بازشناسی، تک تک واجها و نیز دنباله واجی معادل هر یک از کلمات کلیدی را تعریف می نماییم. آنگاه گرامر مورد استفاده را به گونه ای ارائه می کنیم که نتیجه بازشناسی بتواند حاوی هر یک از کلمات کلیدی و نیز واجها (به عنوان مدلهای زبانه) باشد. سپس فایل تست را با استفاده از مدلهای واجی و به کمک الگوریتم ویتربی مورد بازشناسی قرار داده و دنباله واجی متناظر با فایل تست ورودی را مشخص می کنیم. در اینکار چنانچه دنباله ای از واجهای بازشناسی شده با یکی از کلمات کلیدی متناظر باشد، کلمه کلیدی شناسایی و محدوده متناظر با آن کلمه کلیدی در فایل گفتاری ورودی مشخص می شود. آنگاه بردارهای ویژگی محدوده گفتاری بدست آمده به عنوان یک کلمه کلیدی را با مدل مخفی مارکوف آن کلمه کلیدی که از قبل آموزش داده ایم، مقایسه و مقدار شباهت آنها را بدست می آوریم. در انتها مقدار شباهت بدست آمده را با یک سطح آستانه از پیش تعیین شده مقایسه و نسبت به قبول یا رد آن کلمه کلیدی اقدام می کنیم. در اینجا مقایسه با مدل کلمه ای کلمات کلیدی و استفاده از سطح آستانه تصمیم گیری، بعنوان روشی برای اعمال معیار اطمینان در تشخیص کلمات کلیدی بکار گرفته شده است.

مطالب باقی مانده در این مقاله به شرح زیر می باشد: در قسمت ۲ تکنیک های تشخیص کلمات کلیدی توضیح داده خواهند شد. در قسمت ۳ دادگان مورد استفاده معرفی می شود. قسمت ۴ به تشریح پیاده سازی ها و نتایج آزمایش ها اختصاص دارد و در آخر بخش ۵ به نتیجه گیری از این مقاله می پردازد.

^۸ large vocabulary continuous speech recognition

^۹ Keyword Normalized Score

^۶ confidence measure

^۷ Hidden Markov Model

بعد می‌باشد. در این سیستم مدل‌های مخفی مارکوف بصورت مستقل از گوینده آموزش داده شده‌اند.

داده‌های مورد استفاده از دادگان فوق شامل گفتار تلفنی ۱۱۵ گوینده مختلف است که از هر گوینده ۲ فایل (مجموعاً ۲۳۰ فایل صوتی) که در جلسات مختلف ضبط شده‌اند، وجود دارد. از این مجموعه تعداد ۱۸۰ فایل برای آموزش و ۵۰ فایل برای تست استفاده شده است. برای تنوع بیشتر داده‌های آموزشی، از ۴۰ فایل گفتار دادگان تلفنی فارسی‌دات تلفنی علاوه بر داده‌های دادگان TPersianDat، برای آموزش مدل‌های واجها استفاده شده است.

واژگان مورد استفاده در این تحقیق شامل ۲۵ کلمه کلیدی است. واحد گفتاری پایه مورد استفاده در بازشناسی نیز واج انتخاب شده است. هر واج با یک مدل HMM سه حالت چپ به راست نمایش داده شده است. هر حالت مدل از مجموعه‌ای از توابع گوسی با تابع چگالی احتمال پیوسته تشکیل می‌گردد. ماتریس کوواریانس توابع گوسی قطری در نظر گرفته شده است. تعداد توابع گوسی مناسب برای حالت‌های مدل بصورت تجربی بدست آمده‌اند. مجموعه‌ای از مدل‌های HMM واجی آموزش داده شده که از آنها برای تعیین دنباله واجها جهت تشخیص کلمات کلیدی و همچنین برای شناسایی دنباله‌هایی بی‌معنی به عنوان کلمات غیر کلیدی استفاده شده است.

۴. پیاده سازی و نتایج آزمایش‌ها

در این مقاله ترکیبی از مدل واجی و مدل کلمه‌ای به منظور ارائه روشی جدید در تعیین معیار اطمینان برای پذیرش کلمات کلیدی در زبان فارسی استفاده شده است. برای مدل‌های کلمات غیر کلیدی از واحدهای گفتار تک‌آوایی^{۱۲} و برای کلمات کلیدی از هر دو مدل آوایی و کلمه‌ای استفاده می‌شود. سیستم پیشنهادی از دو قسمت زیر تشکیل شده است:

- ماژول شناسایی کلمات کلیدی
- ماژول سنجش اطمینان

روش کار به این صورت است که ابتدا مدل‌های واجی را آموزش می‌دهیم. همزمان برای هر یک از کلمات کلیدی یک مدل بر مبنای مدل کلمه‌ای می‌سازیم. این مدل کلمه، یک مدل جانبی است که برای تعیین درجه اطمینان بکار می‌رود. سپس گرامر مورد نیاز را بر اساس مدل‌های آوایی تعریف می‌کنیم. در این گرامر کلمات غیر کلیدی بعنوان یک توالی از واحدهای جدا از هم و هر کلمه کلیدی نیز با یک توالی از واحدها که کلمه کلیدی را تشکیل می‌دهند، ارائه می‌گردد. بنابراین کل ساختار HMM، یک شبکه موازی از مدل کلمات کلیدی (ترکیبی از

الف- در بسیاری از کارها برای محاسبه اندازه‌های اطمینان، بر مبنای ترکیب ویژگی‌های پیشگویی‌کننده که در طول فرآیند رمزگشایی اکوستیکی (تشخیص دنباله واحدهای گفتاری) جمع‌آوری شده‌اند عمل می‌شود. این ویژگی‌ها می‌تواند شامل اصوات و نیز اطلاعات زبان مورد تصمیم باشند. در این شیوه همه ویژگی‌های پیشگویی‌کننده با یک روش قطعی با هم ترکیب می‌شود تا یک امتیاز واحد برای مشخص کردن صحت تصمیم تشخیص، تولید گردد [۱۰].

ب- قانون تصمیم‌گیری حداکثر احتمال پسین برای یافتن شبیه‌ترین دنباله کلمات. مسلم است که احتمال پسین در قانون تصمیم‌گیری حداکثر احتمال پسین (MAP^{10}) استاندارد، یک کاندید خوب برای سنجش اطمینان در تشخیص گفتار است، زیرا یک معیار مستقل از میزان خوب بودن تصمیم است [۵]. اما تخمین احتمال پسین با یک شیوه دقیق بسیار مشکل است. در عمل، روش‌های مختلفی برای تخمین آن پیشنهاد شده است که شامل روش‌های مبتنی بر فیلتر ساده تا روش‌های پیچیده مبتنی بر گراف کلمه می‌گردند [۱].

ج- تحقیقات زیادی در جهت بازبینی محتویات مورد ادعا در یک گویش گفته شده، تحت عنوان تصدیق گویش (UV^{11})، انجام شده است. محتویات می‌تواند با یک تشخیص دهنده گفتار یا آشکار کننده کلمه کلیدی که توسط اپراتور انسانی آوانویسی شده است، تشخیص داده شود. سنجش اطمینان، تحت چهارچوب تصدیق گویش، می‌تواند بعنوان یک تست فرضیه آماری، فرموله شود [7-8].

هدف اصلی در این مقاله، ارائه روشی برای تخمین دقیق‌تر معیار اطمینان به منظور یافتن راهی برای استخراج اطلاعات مفید از گویشی که حاوی کلمات کلیدی و گفتار غیر کلیدی است، می‌باشد. بدین ترتیب می‌خواهیم یک سیستم تشخیص کلمات کلیدی مستقل از لغت‌نامه کلمات غیر کلیدی طراحی نماییم.

۳. معرفی دادگان

دادگان مورد استفاده در این مقاله، TPersianData می‌باشد که در آزمایشگاه سیستم‌های هوشمند صوتی-گفتاری دانشکده مهندسی کامپیوتر دانشگاه صنعتی امیرکبیر ضبط شده است و در سطوح آوایی، تقطیع و برچسب‌گذاری شده است.

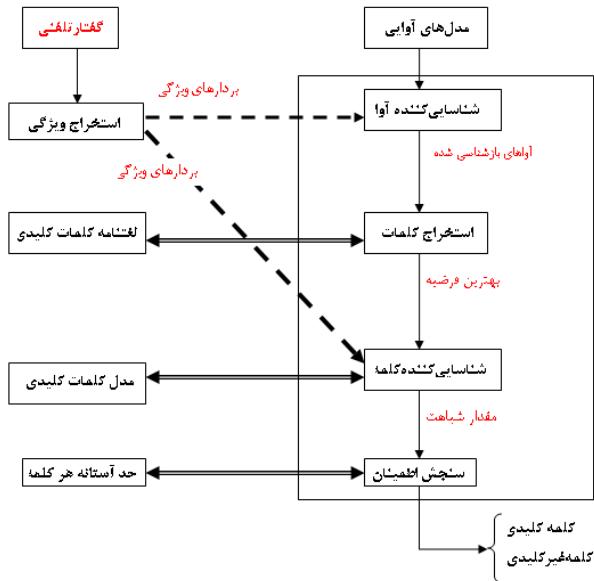
سیگنال گفتار با نرخ نمونه برداری ۸ کیلو هرتز و با فرمت A-Law نمونه‌برداری شده و سپس به فرم خطی تبدیل و هر نمونه توسط ۱۶ بیت بیان شده است. ویژگی‌های مورد استفاده، ۱۲ ضریب کپسترال مبتنی بر معیار مل MFCC و مشتقات اول و دوم و نیز انرژی فریم‌هایی با طول زمانی 25ms و میزان جابجایی 10ms، شامل برداری با ابعاد ۵۲

¹⁰ Maximum A Posterior Probability

¹¹ Utterance Verification

¹² monoPhone

$$DR = 100 - \frac{FAR + FRR}{2} \quad (3)$$

شکل ۴: ساختار کلی سیستم بازشناسی پیشنهادی

در جدول ۱، نتایج حاصل از انجام آزمایش‌ها با استفاده مدل کلمه کلیدی و نیز بدون استفاده از مدل کلمه کلیدی مضاعف آورده شده است. آزمایش‌ها بروی دادگان TpersianData و برای ۲۵ کلمه کلیدی می‌باشد (توضیح دادگان در بخش ۳ آمده است).

جدول ۲- نتایج حاصل از بازشناسی ۲۵ کلمه کلیدی

دقت	نرخ پذیرش اشتباه	نرخ رد اشتباه	روش مورد استفاده
٪۶۸	٪۲۵.۳	٪۳۸.۷	بدون استفاده از مدل کلمه مضاعف
٪۷۴.۳	٪۱۷.۴	٪۳۴	با استفاده از مدل کلمه مضاعف

با توجه به جدول مشاهده می‌شود که استفاده از معیار اطمینان ارائه شده در این مقاله به میزان ۶.۵٪ در تشخیص کلمات کلیدی بهبود ایجاد کرده است. همانطور که قبلاً گفته شد، در روش پیشنهادی از هر دو مدل کلمه‌ای و نیز واجی استفاده شده است. از آنجا که گفتار یکبار با مدل واجی تحلیل و بررسی می‌گردد و پس از آن دوباره توسط مدل‌های کلمه‌ای مورد ارزیابی مجدد قرار می‌گیرد، لذا انتظار می‌رود که این افزایش کارایی منحصر به دادگان خاص نبوده و با آزمایش و تست روش بر روی دادگان گفتاری دیگر نیز افزایش کارایی را داشته باشیم.

مدل‌های واجی و مدل واجهای جدا از هم (مدل‌های غیر کلیدی) است. در مرحله بعد، با استفاده از مدل‌های واجی و گرامر تعریف شده، داده‌های گفتاری تست مورد نظر را پردازش می‌کنیم. شکل ۲، شمایی کلی از سیستم بازشناسی را نشان می‌دهد. همانطور که در شکل می‌بینیم مراحل کار بطور خلاصه به شرح زیر است:

- ابتدا به وسیله مدل مخفی مارکوف (HMM^{۱۳}) مدل‌های واجی را آموزش می‌دهیم.
- در لغت‌نامه مورد استفاده در بازشناسی، تک تک واجها و نیز دنباله واجی معادل هر یک از کلمات کلیدی را تعریف می‌کنیم و گرامر مورد استفاده را به گونه‌ای تعریف می‌کنیم که نتیجه بازشناسی بتواند حاوی هر یک از کلمات کلیدی و نیز واجها (به عنوان مدل‌های زباله) باشد.
- فایل تست را با استفاده از مدل‌های واجی و به کمک الگوریتم ویتربی مورد بازشناسی قرار داده و دنباله واجی متناظر با فایل تست ورودی را مشخص می‌کنیم. در اینکار چنانچه دنباله‌ای از واجهای بازشناسی شده با یکی از کلمات کلیدی متناظر باشد، آن کلمه کلیدی شناسایی و محدوده متناظر با آن کلمه کلیدی در فایل گفتاری ورودی مشخص می‌شود.

- بردارهای ویژگی محدوده گفتاری که به عنوان یک کلمه کلیدی بدست آمده را با مدل مخفی مارکوف آن کلمه کلیدی که از قبل آموزش داده‌ایم، دوباره مورد شناسایی قرار می‌دهیم. درست‌نمایی بدست آمده را با یک سطح آستانه از پیش تعیین شده، مقایسه و نسبت به قبول یا رد آن کلمه کلیدی اقدام می‌کنیم.

مقایسه با مدل کلمه‌ای کلمات کلیدی و استفاده از سطح آستانه تصمیم‌گیری، بعنوان روشی برای اعمال معیار اطمینان در تشخیص کلمات کلیدی بکار گرفته شده است.

برای ارزیابی کارایی روش از دو نرخ ارزیابی استفاده شده است: نرخ پذیرش غلط (FAR^{۱۴}) که به صورت زیر محاسبه می‌شود:

$$FAR = \frac{Total_False_Acceptance}{Total_False_Attempts} \quad (1)$$

نرخ رد اشتباه (FRR^{۱۵}) که به صورت زیر تعریف می‌شود:

$$FRR = \frac{Total_False_Rejection}{Total_True_Attempts} \quad (2)$$

با استفاده از این دو مقدار، نرخ تشخیص (DR^{۱۶}) را محاسبه می‌کنیم:

¹³ Hidden Markov Model

¹⁴ False Acceptance Rate

¹⁵ False Rejection Rate

¹⁶ Detection Rate

- exploiting acoustic similarities of languages” Speech Communications 45, pp. 373-386, 2005.
- [4] M. K. Abida “Fuzzy GMM-based Confidence Measure Towards Keyword Spotting Application” A thesis presented to the University of Waterloo in fulfillment of the thesis requirement for the degree of Master of Applied Science in Electrical and Computer Engineering Waterloo, Ontario, Canada, 2007
- [5] H. Jiang, “Confidence measures for speech recognition: A survey”, Speech Communication, Vol. 45, pp. 455-470, 2004.
- [6] R. Rose and, D. Paul, “A Hidden Markov Model Based Keyword Recognition System”, IEEE ICASSP, pp.129-132, 1990.
- [7] H. Ketabdar, J. Vepa, S. Bengio and H. Bourlard “Posterior Based Keyword Spotting with A Priori Thresholds” INTERSPEECH 2006, 2006.
- [8] Frankel, David S., Model Driven Architecture: Applying MDA to Enterprise Computing, OMG Press, Wiley Publishing, “Improving the Performance of Out-of-vocabulary Word Rejection by Using SVM” INTERSPEECH 2006, 2006.
- [9] G. Williams, and S. Renals, “Confidence measures for hybrid HMM/ANN speech recognition”, Proceedings of Eurospeech’ 97, pp. 1955-1958, 1997.
- [10] H., Ketabdar, J. Vepa, S. Bengio and, H. Bourlard, “Developing and enhancing posterior based speech recognition systems”, Interspeech’05, Lisbon, Portugal, 2005.

۵. نتیجه گیری

در این مقاله، یک تکنیک تشخیص کلمات کلیدی جدید دو مرحله‌ای ارائه گردید. در روش جدید، درجه‌های معیار اطمینان بر پایه ترکیب مدل واجی و مدل کلمه‌ای محاسبه می‌شوند. همچنین نشان دادیم که در روش پیشنهادی، تعامل بهتری بین هشدارهای درست و خطا وجود دارد. کارایی تکنیک پیشنهادی در کاربردهای تشخیص دستور تلفنی فارسی، تست شده است و به کارایی خوبی برای این منظور رسیدیم. با استفاده از داده‌های تست گفتار تلفنی و لغت نامه‌ای حاوی ۲۵ کلمه کلیدی، نتایج آزمایش‌ها نشان می‌دهند که روش پیشنهادی نرخ خطای کمتری در مقایسه با روش یک مرحله‌ای دارد و در محاسبه درجه اطمینان از اطلاعات بیشتری استفاده نموده و نتایج بهتری ارائه می‌کند. در مطالعات آتی، یک روش مدل‌سازی فیلتر بر اساس مدل‌سازی گروه‌های واجی برای دستیابی به یک مدل فیلتر عمومی بهینه برای شناسایی کلمات کلیدی را بررسی خواهیم نمود. همچنین استفاده از تکنیک دو مرحله‌ای در فیلتر نمودن گفتار غیرکلیدی با روشی دیگر مورد بررسی قرار می‌گیرد.

قدردانی

این مقاله مورد حمایت مرکز تحقیقات مخابرات ایران قرار گرفته است.

مراجع

- [] سامان ویسی‌پور، ایجاد توانایی تشخیص کلمات غیرکلیدی به منظور بهبود سیستم بازشناسی گفتار فارسی، پایان‌نامه کارشناسی ارشد، دانشگاه صنعتی شریف، تهران، ۱۳۸۵.
- [2] H. Shilei, X. Xiang, K. Jingming, “Comparison of Methods for Searching in Speech” INTERSPEECH 2006, 2006.
- [3] P. Heracleous, T. Shimizu “A novel approach for modeling non-keyword intervals in a keyword spotter